

Dato: 26. marts 2009
Kontor: Indfødsretskontoret
J.nr.: 2008/300-52
Sagsbeh.: KRE

Besvarelse af spørgsmål 8 stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg den 27. februar 2009, jf. B 55.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorledes man sikrer sig, at personer, der har erhvervet dansk statsborgerskab, og som derefter erhverver sig et andet statsborgerskab, bliver løst fra det danske."

Svar:

Integrationsministeriet kan generelt oplyse, at den danske statsborgerretslovgivning bygger på et princip om i videst muligt omfang at begrænse dobbelt statsborgerskab.

Dette princip kommer blandt andet til udtryk i indfødsretslovens § 7, jf. bekendtgørelse af lov nr. 422 af 7. juni 2004 om dansk indfødsret.

Det følger herefter af indfødsretslovens § 7, at dansk indfødsret fortabes af

1. den, som erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke,
2. den, som erhverver fremmed statsborgerret ved at indtræde i offentlig tjeneste i et andet land,
3. ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger ved, at en af dets forældre, som har forældremyndigheden eller del i denne erhverver fremmed statsborgerret på den foran under nr. 1. eller 2. angivne måde, medmindre den anden af dets forældre vedbliver med at være dansk og ligeledes har del i forældremyndigheden.

Ansøgere, der har erhvervet dansk indfødsret ved naturalisation, og som i forbindelse med erhvervelsen er blevet løst fra deres hidtidige statsborgerskab, og som ved en tilbagevenden til deres fødeland generhverver deres oprindelige statsborgerskab,

fortaber således i overensstemmelse med indfødsretslovens § 7 automatisk deres danske indfødsret.

Disse personer vil således ikke skulle stilles over for et krav om løsning fra dansk indfødsret.

Ministeriet kan yderligere oplyse, at mulighederne for effektivt at kunne håndhæve bestemmelsen i indfødsretslovens § 7 om fortabelse af dansk indfødsret ved erhvervelse af fremmed statsborgerskab efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke eller ved at indtræde i offentlig tjeneste i et andet land afhænger af, i hvilket omfang de danske myndigheder får underretning om, at danske statsborgere har erhvervet et udenlandsk statsborgerskab.

Internationale regler på området indeholder ingen forpligtelse for medlemslandene til at udveksle oplysninger om tilfælde, hvor en statsborger i et medlemsland erhverver statsborgerskab i et andet medlemsland. Der findes i artikel 24 i Europarådets konvention af 6. november 1997 om statsborgerret en bestemmelse om, at en kontraherende stat kan erklære, at man vil informere en anden kontraherende stat, som har afgivet samme erklæring, om, at en statsborger frivilligt har erhvervet statsborgerret i landet. Efter bestemmelsen kan erklæringen til enhver tid tilbagekaldes. Endnu har ingen lande afgivet en sådan erklæring.

Med henblik på at kunne konstatere, om en person har fortabt sin danske indfødsret i medfør af indfødsretslovens § 7, har Danmark gennem årene uformelt indgået aftaler med en række lande om gensidig udveksling af oplysninger om statsborgeres erhvervelse af et nyt statsborgerskab. Den internationale tendens til i højere grad at acceptere dobbelt statsborgerskab kan imidlertid medføre vanskeligheder med at opretholde et sådant samarbejde.

En anden måde at konstatere, om danske statsborgere har erhvervet statsborgerskab i et andet land, er knyttet til pasudstedelse. Ved ansøgning om udstedelse og fornyelse af dansk nationalitetspas skal ansøgeren oplyse, om den pågældende er eller har været statsborger i et andet land. Dette gælder tillige for ansøgere om pas bosat i udlandet. Hertil kommer, at de danske ambassader i udlandet løbende bliver kontak- tet af danske statsborgere, som har erhvervet et fremmed statsborgerskab.

Ministeriet modtager på den baggrund jævnligt oplysninger om personer, som mulig- vis har fortabt deres danske indfødsret i medfør af indfødsretslovens § 7. Ministeriet iværksætter undersøgelser i de enkelte sager, og såfremt det konstateres, at den på- gældende har fortabt sin danske indfødsret, giver ministeriet efter forudgående parts- høring meddelelse herom til Det Centrale Personregister og til Rigspolitichefens Ud- lændingepasregister.